JUNIORII de azi PERFORMERII de mîine

„BOBOCII" SPORTULUI DE PERFORMANȚĂ — LA CAPĂTUL UNUI BOGAT SEZON DE ACTIVITATE

Se spune — nu fără temei — că toamna este, și în sport, un anotimp rodnic. Într-adevăr, în acest sezon, aglomerarea, pe filele calendarului, a disputelor sportive, determină în mod logic o activitate densă, la finele căreia, atunci cînd zăpada prinde a se așeza bine pe gazon sau zgură, bilanțul ne pune în fața unor roade bogate și, uneori, de natură să ne bucure. Acum se încheie conturile, se trag liniile de bilanț și, pe baza unor concluzii științific fundamentate, se iau măsuri pentru viitor. Fiecare disciplină sportivă își caută soluțiile proprii, țintind, firesc, mai sus, mereu mai sus.

Există, însă, și o coordonată comună tuturor sporturilor : **grija deosebită pentru buna instruire și educare a juniorilor, de fapt grija pentru PERFORMERII DE MÎINE !** Tocmai din acest motiv, începînd cu această pagină și continuînd periodic cu publicarea ei, vom acorda un spațiu larg problemelor legate de pregătirea, educarea, promovarea și afirmarea elementelor tinere, cadre de nădejde ale mișcării noastre sportive, cărora le va reveni sarcina să ne reprezinte — cu cinste — la marile confruntări internaționale. **Concluzia se impune de la sine : CUM ÎI PREGĂTIM — ASA II VOM AVEA.** Sau, mai bine zis, ce semănăm azi, vom culege mîine...

Ar mai fi de adăugat un singur lucru. Pentru început pagina se datorează mai mult eforturilor redacției. În viitor o dorim realizată în special de cei ce lucrează nemijlocit în acest important sector al activității sportive. Așteptăm, deci, scrisorile lor...

LA ȘCOALA „MUȘCHETARILOR" DIN SATU MARE...

Învățătura și performanța în sport se îmbină perfect !

De aproape două decenii, municipiul Satu Mare se identifică cu cel mai important centru de formare a floretiștelor. Acolo, în orașul de pe Someș, la „clasa" maestrului **Alexandru Csipler** au deprins tainele minuirii floretei, o întreagă pleiadă de scrimere, începînd cu **Elena Samușdeanu** și continuînd cu **Ileana Gyulai, Ecaterina Iencic-Stahl, Suzana Tasi-Ardeleanu, Iudith Haukler.**

Elevele de ieri, respectînd rigorile unei pregătiri asidue, foarte adesea aspre, cu multe renunțări, au urcat, lent, dar sigur, treptele consacrării, au ajuns maestre și chiar maestre emerite ale sportului, campioane ale țării, ale continentului și ale lumii.

Tradiția floretei feminine de performanță continuă la Satu Mare alimentată de pasiunea și priceperea aceluiași maestru de arme care este **Alexandru Csipler.** Este drept, apreciatul nostru antrenor nu mai apare singur în sala de antrenament. Acum îi are alături, la lucru, la manechin sau în asalturi și pe **Elena Samușdeanu-Ferenczi** și pe **Ștefan Haukler,** profesori de educație fizică, iar cîteodată pe... fiul său, **dr. Atila Csipler,** unul dintre cei mai mari stiliști în floretă, între Olimpiadele de la Roma și Ciudad de Mexico.

Tradiția continuă prin alte și alte eleve, talente autentice, dar și școlărițe silitoare. Numele lor — **Eva Lengyel, Gabriela Garda, Maria Lazăr, Marcela Moldovan.** Ultima, deși este mezina grupului (are doar 17 ani), a obținut și cea mai de răsunet performanță din acest an — titlul de campioană balcanică ! **Promisiunile maestrului Csipler, de a aduce în prim-plan pentru J.O. din 1976 și 1980, alte cîteva floretiste de valoare, astfel ca fiicele orașului de pe Someș să ajungă componente ale echipei României, încep să capete contururi.** O asemenea perspectivă este cu atît mai mult de întrevăzut, cu cît exigența antrenorului nu a scăzut nici o clipă, condiția sine qua non a prezenței în secția Clubului sportiv

Marcela Moldovan și antrenorul emerit, Alexandru Csipler.

din Satu Mare sau de la Școala sportivă fiind aceea de a avea note peste 7, la toate materiile și totodată de A RESPECTA CU STRICTEȚE PROGRAMUL DE ANTRENAMENT. Să nu vă mire că procedînd așa, antrenorul Csipler realizează o permanentă selecție, cei care nu pot rezista cerințelor amintite, eliminîndu-se singuri din familia mușchetarilor.

★

Rigorile acestei selecții în... marș sînt și mai aspre cînd este vorba de cellalți membri ai familiei mușchetarilor sătmăreni, floretiștii, spadasinii sau sabrerii. Altfel, poate, de aici nu s-ar fi ridicat un **Haukler** sau un **Ardeleanu** sau n-ar fi ieșit la iveală un **Kuki** (campion balcanic în 1972) și un **Moise,** la floretă, un **Kerekes** la spadă. **Erwin Kerekes,** elev în anul III de liceu, cel mai bine clasat dintre tinerii noștri reprezentanți la recentul turneu internațional de la Pleven — ne mărturisea la întoarcerea spre țară : **„Nu țin minte de cîte ori profesorul meu nu mi-a interzis să intru în sala de antrenament, pentru că în carnetul meu de elev, se aflau cîteva note mai slabe. Un 5, un 6... Această poziție a antrenorului meu, nu m-a făcut să renunț la sport, ci dimpotrivă, a avut darul să mă ambiționeze, să mă facă colecționar de calificative bune și să-mi deschidă gustul pentru medicină. Mă pregătesc cu toată atenția pentru a îmbrățișa această profesiune** (n.n. și situația la învățătură a lui Kerekes îl recomandă pentru un asemenea drum), **paralel cu dorința de a ajunge un fruntaș la spadă. Am ambiția de a parcurge aproximativ același drum ca și fiul antrenorului...".**

La Satu Mare, numărul... ambițioșilor din secțiile de scrimă, de la Clubul sportiv sau de la școala sportivă, conduse de antrenorul emerit Al. Csipler este în continuă creștere. Azi, tot mai mulți mușchetari sătmăreni, elevi în majoritatea cazurilor, au ajuns la convingerea că fără un efort de autodepășire, de continuă perfecționare, și la învățătură și la sport, nu poți înregistra decît cel mult satisfacții efemere...

T. BRADEȚEANU

MINIBASCHETUL, PRIMUL PAS SPRE ÎNALTA PERFORMANȚĂ !

732 de elevi-sportivi au demonstrat, în piața „23 August" din Suceava, amploarea de masă a minibaschetului
Foto : D. VINȚILĂ — Suceava

● De la „piticii din Ploiești", la cei 732 participanți la „Festivalul" de la Suceava ● Competițiile locale întrunesc sute de participanți ● Pepinieră pentru loturile republicane ● Se lărgesc necontenit rîndurile instructorilor

De cînd se practică minibaschetul ?

„Istoriografii" baschetului afirmă că din anul 1950, datorită inițiativei profesorului de educație fizică **Jay Archer** (S.U.A.). Dar, răsfoind colecția ziarului nostru, citim (în primăvara anului 1949) un articol intitulat **„Piticii din Ploiești s-au dovedit uriași în baschet !",** în care se aduceau elogii frumoasei evoluții a două echipe de jucători între 10 și 12 ani (pe fostul teren Doherty din Capitală, în deschiderea meciului de seniori România — Polonia). Mai tîrziu, din rîndul micilor baschetbaliști din Ploiești s-a ridicat **Sorin Stroe,** promovat, datorită talentului și hărniciei, pînă în lotul reprezentativ.

Inițiativa ploieșteană s-a dovedit, însă, efemeră. De abia din anul 1964 (în Europa minibaschetul pătrunsese din 1962) se poate vorbi despre o activitate organizată — în țara noastră — a baschetului pentru cei mici. „Cupa Carpați", organizată de inimosul profesor **Gheorghe Roșu,** a fost prima competiție care a reunit echipe din mai multe orașe. Cu timpul, minibaschetul a căpătat o răspîndire tot mai mare și, datorită sprijinului primit din partea C.N.E.F.S. (prin F. R. Baschet), C.N.O.P., M.E.I., Consiliilor județene pentru educație fizică și sport, conducerilor unităților școlare, ale cluburilor și asociațiilor sportive, a luat o amploare de masă.

Actualmente, minibaschetul este practicat în sute de școli și are un calendar competițional deosebit de bogat. „Cupa Suceava", „Cupa Bihor", „Cupa Deltei", „Cupa Cutezătorilor", „Cupa Litoralului" sînt doar cîteva din întrecerile ce se desfășoară cu regularitate, întrunind anual la startul competițiilor zeci de echipe, sute de copii.

În aceste zile, de pildă, se dispută jocurile fazei județene a tradiționalei „Cupe a Federației" care, pînă acum, au desemnat următoarele campioane de juniori : **Școala sportivă Pitești** (băieți și fete), **Școala sportivă Brăila** (băieți), **Liceul nr. 2 Caransebeș** (băieți și fete), **Școala sportivă Buzău** (băieți), **Școala sportivă Timișoara** (băieți și fete), **Școala sportivă Brașov** (băieți și fete), **Școala sportivă Tg. Mureș** (băieți), **Liceul „Bolyai" Tg. Mureș** (fete), **Școala sportivă Oradea** (băieți și fete). Acestea, ca și celelalte ce se vor califica între timp, vor lua parte la faza finală (pe zone) a competiției.

Dar cea mai însemnată întrecere a minibaschetbaliștilor este „Festivalul național", ajuns la ediția a VII-a. Găzduit, în primăvară, de orașul Suceava (un puternic centru al baschetului pentru cei mici), „Festivalul" a reprezentat un mare succes, prin larga participare : **732 DE COPII, ALCĂTUIND 54 DE ECHIPE DIN 27 DE ORAȘE !** Ne amintim cum aceste sute de copii își disputau cu ardoare întîietatea pe terenurile sărbătorești amenajate ale Școlii generale nr. 1, Școlii generale nr. 3, Liceului „Petru Rareș" și asociației sportive Energia I.R.E. Ne amintim cum, cu acest prilej, s-a constatat că profesorii de educație fizică și antrenorii au depășit etapa tatonărilor și și-au delimitat clar preocupările : **atragere și menținere în activitate a celor între 8 și 10 ani, depistare a elementelor dotate și instruire modernă a celor între 10 și 12 ani.** Prin aceasta, este de așteptat ca, nu peste multă vreme, loturile de juniori și, apoi, cele de seniori să fie primenite cu jucători învățați să practice baschetul de la cea mai fragedă vîrstă. Nu este vorba că — și pînă acum — minibaschetul a dat roade bogate. **Viorica Balai, Diana Mihalic, Nicuțae Mănăilă** (Satu Mare), **Liliana Andreescu, Mariana Andreescu** (București), **Costel Cernat, Dorin Dumitru** (Constanța), **Irina Szekely, Liana Jighișan, Viorica Moraru, Mariana Merca** (Cluj) sînt doar cîteva din elementele promovate în loturile republicane din rîndul minibaschetbalistilor.

Foarte important este și faptul că profesorilor considerați pionieri ai acestei activități (**Gh. Roșu** — Brașov, **G. Füllöp** — Tg. Mureș, **T. Bazilides** — Gheorghieni, **St. Gheorghiu, Gh. Benone, Em. Manea, Ștefania Dinescu** — București, **C. Corciu** — Pitești, **Gabriela Both** — Satu Mare, **M. Popescu** — Suceava, **T. Velciov** — Oradea, **Maria Ghenade** — Bacău) li s-au adăugat alții și alții, cuceriți de frumusețea și utilitatea minibaschetului (**D. Herghelescu** — Fetești, **L. Tache** — Călărași, **E. Bordeianu** — Iași, **M. Miron** — Cîmpulung Moldovenesc, **E. Năsăudeanu** — Bistrița, **I. Voinea** — Alexandria, **B. Mitianschi** — Botoșani etc.).

În sfîrșit, nu poate fi omisă grija federației de specialitate pentru dezvoltarea minibaschetului, grijă concretizată prin alocarea de fonduri din bugetul propriu pentru dotarea școlilor cu mingi și panouri speciale, pliante, diafilme, filme de popularizare s.a.

Toate aceste motive ne determină să afirmăm că minibaschetul a devenit, cu adevărat, o treaptă solidă spre marea performanță !

D. STĂNCULESCU

PROBLEME MARI în CAMPIONATELE celor mici

HANDBAL

PERSONALITATEA JUNIORULUI

Urmărind mai multe partide din cadrul diviziei republicane a juniorilor și școlarilor, precum și întîlnirile reprezentativelor de juniori ale țării, am fost frapați de un amănunt : **lipsa de personalitate în joc a tinerilor handbaliști.** Cărui fapt se datorează această lacună ?

Dorind realizarea cu orice preț a schemelor tactice propuse, exersate îndelung la antrenamente, tinerii jucători nu-și mai asumă răspunderea șutului la poartă sau a acțiunilor personale decît atunci cînd rolul este prevăzut în schema respectivă sau cînd antrenorul le permite asemenea „libertăți". Aici este greșeala, care aparține în întregime conducătorilor acestor formații. Convinși că schemele sînt întotdeauna eficiente și că jocul echipei se poate desfășura în teren aproape ca la pregătiri, numeroși antrenori uită că elevii lor au dreptul la inițiativă, la inspirație și la asa-zisele artificii, chemîndu-i pur și simplu pe bancă chiar și atunci cînd acțiunile... neplanificate se soldează cu înscrierea de goluri. Rezultatul ? Jucătorul astfel tratat va înceta să mai încerce punerea în practică a ideilor sale, supunîndu-se schemelor rigide și pierzînd astfel singura cale care l-ar fi dus spre formarea personalității sale. Și lucrurile nu se opresc aici. Am văzut cazuri cînd antrenorii i-au admonestat pe elevii lor pentru că au „îndrăznit" să folosească pase speciale, deși — uneori — acestea reprezentau singurele modalități de transmitere a mingii. Am văzut jucători scoși din teren pe motiv că au aruncat la poartă din alt procedeu decît cel indicat sau că, în momentul în care trebuiau să șuteze, au pasat unui coechipier, neavînd... curajul să înfrunte blocajul advers ! Toate aceste lucruri denotă că antrenorii noștri de juniori vor să tutelăze prea mult echipele, că urmăresc în primul rînd disciplina în joc și de-abia după aceea creșterea unor jucători valoroși. Situația trebuie înțeleasă, însă, în profunzime : sîntem de acord cu disciplina tactică și cu executarea sarcinilor de joc, dar handbalul nu este... matematică, deci nu poate fi îngrădit de scheme și combinații, iar jucătorii trebuie să aibă un grad de libertate, pentru că numai așa vor ajunge să fie ei înșiși, să aibă răspundere, să gîndească în teren și să acționeze în consecință. Un exemplu de cum ar trebui să fie și la noi am avut la recentul „Trofeu Carpați", cînd tinerii handbaliști danezi, abia trecuți de vîrsta junioratului, au dovedit ce înseamnă personalitatea jucătorului. **(al. h.)**

VOLEI

PREOCUPARE SPORITĂ PENTRU SELECȚIE

Divizia națională de volei a juniorilor și școlarilor, ediția 1973—1974, cuprinde 96 de echipe, 48 la băieți și 48 la fete, repartizate în serii, pe criterii geografice și valorice, la ea participînd echipele unităților școlare, cluburilor și asociațiilor sportive. Ca și în ediția trecută și în actuala ediție se observă o penurie a jucătorilor de mare perspectivă. De pildă, în cele 96 de echipe ale campionatului juniorilor și școlarilor, calități deosebite arată deocamdată numai : Ureche, Bujor, Busuioc, Lălu, Ursache, Grigoraș, Cacenko, Poiană, Petrică, Matei, Uilecan, la fete, respectiv, Manole, Dragoș, Andreescu, Mihărtescu, Radu, Moldoveanu, Dobriceanu, Vrîncuț, la băieți. Prea puțin totuși pentru un număr așa mare de echipe, acest lucru demonstrînd că profesorii-antrenori sînt preocupați cu precădere de obținerea unor rezultate imediate cu echipele, și mai puțin de creșterea unor jucători și jucătoare de valoare pentru finalta performanță. Aceasta este și o consecință a faptului că selecția nu constituie o preocupare la nivelul importanței sale, pentru profesori. De asemenea, în urma jocurilor primului tur, se observă că cele mai multe echipe se prezintă în situații precare în ce privește pregătirea fizică. Trebuie să atragem atenția că grefarea unor elemente de tehnică și tactică, nu se poate face decît pe fondul unei pregătiri fizice corespunzătoare. Ultima hotărîre a M.E.I. în legătură cu sportul la nivelul școlarilor, trebuie să constituie un imbold în munca tuturor profesorilor-antrenori, pentru lărgirea pepinierei de voleibaliști cu perspective bune pentru marea performanță, astfel încît să se asigure ritmic suficiente rezerve pentru primele eșaloane, care la ora actuală duc lipsă de valori autentice.

Iulian COSTINIU

BASCHET

AȘA JUCĂTORI; DA!

Cele 92 de echipe participante la divizia de baschet a școlarilor și elevilor și-au încheiat disputele primului tur. Întrecerile au fost, în general, echilibrate, atractive și au reliefat concepția modernă a majorității antrenorilor asupra pregătirii tehnice, tactice și fizice, concretizată prin preocupări profunde pentru însușirea de către jucători a elementelor care dinamizează baschetul, ca, de pildă, agresivitatea în apărare și ritmul alert în atac.

Îmbucurătoare este și constatarea că profesorii de educație fizică-antrenori s-au străduit și au izbutit să realizeze o selecție cu adevărat riguroasă în ceea ce privește talia, fapt care a permis Colegiului central de antrenori să aleagă, în vederea pregătirii pentru sezonul internațional al anului 1974 (obiective majore : turneul de calificare pentru campionatul european și Balcaniada la băieți, Balcaniada la fete), mulți băieți și multe fete cu talie adecvată cerințelor jocului modern. Mai precis, printre cei chemați în tabăra de pregătire ce va fi organizată în cursul vacanței de iarnă se vor afla 18 băieți cu talia între 1,96 m și 1,98 m, 17 între 1,90 m și 1,93 m, 16 fete între 1,80 m și 1,91 m. Subliniem că limitele de vîrstă sînt 16 ani la băieți și 17 ani la fete, ceea ce presupune că centimetrilor de acum li se mai pot adăuga cițiva. Mai notăm că cei mai mulți dintre componenții lotului provin din rîndurile minibaschetbaliștilor și au, deja, mulți ani de instruire și activitate competițională, ceea ce constituie un atu foarte prețios.

Laude și felicitări profesorilor-antrenori pentru munca lor dusă cu conștiinciozitate și pasiune și un îndemn pentru a-și continua îndeletnicirea cu același rod.

Un singur regret, absența gigan-ților — excepții de peste 2,05 m, așteptați de multă vreme de reprezentativele de seniori. Să sperăm, însă, că străduințele profesorilor-antrenori vor izbîndi și la capitolul giganților, pe care baschetul românesc îi va întîmpina cu brațele deschise. **(d.st.)**

MAI MULTĂ GRIJĂ PENTRU NOILE GENERAȚII DE SCHIFIȘTI !

Una dintre condițiile primordiale în realizarea marilor performanțe este specializarea timpurie a sportivilor, adică profilarea lor, încă de la vîrsta copilăriei, pe disciplinele pentru care vădesc reale înclinații și pentru care sînt dotați fizic.

Multă vreme, s-a considerat că lucrul acesta nu este valabil în canotaj, fapt care a determinat majoritatea tehnicienilor să acorde o mai mică importanță creșterii de elemente foarte tinere, preocupările fiind îndreptate spre sportivii ajunși la maturitate, cu indici de dezvoltare somatică excepționali. În ultimii ani, însă, canotajul a trebuit să se alinieze celorlalte sporturi în această direcție, ca urmare a constatării că așii schifului mondial au cunoscut o specializare timpurie și au urmat filiera copil-junior-senior.

Firește și canotajul românesc — recunoscut pentru tradițiile sale și rezultatele foarte bune obținute pe plan internațional — a trebuit să pornească pe aceeași linie a depistării și creșterii elementelor foarte tinere, motiv pentru care federația de specialitate a asigurat secțiilor profilate pe copii și juniori un sistem competițional cu caracter republican (începînd de la 13 ani) și un material documentar menit să direcționeze activitatea de la acest nivel. Și, încet-încet, rezultatele au început să apară. Astfel, la ultima ediție a campionatului republican rezervat juniorilor, în faza finală a competiției, au participat reprezentanții a 21 de secții din țară, numărul total al secțiilor afiliate fiind de 29.

Pe de altă parte, însă, rezultatele juniorilor, adică ale eșalonului secund, de perspectivă, se află cu mult sub nivelul celor înregistrate de seniori. Și trebuie să mai reținem încă un lucru interesant : **în momentul în care depășesc vîrsta junioratului, trecînd în rîndul seniorilor, un mare număr dintre cei care erau cotalogați drept „speranțe" se pierd pe drum, plafonîndu-se.** Care este explicația ?

Discutînd cu doi dintre tehnicienii noștri cei mai apreciați — profesorii **Sergiu Zelinschi** și **Victor Mociani** — am ajuns la concluzia că **oprirea aproape bruscă a ascensiunii juniorilor este în primul rînd o urmare a modului defectuos în care se face selecția.** Neavînd la dispoziție mijloace științifice și criterii după care să poată anticipa dezvoltarea somatică a copiilor, antrenorii noștri, marea lor majoritate, sînt obligați să selecționeze sportivii pe baza unor criterii generale, fondate mai mult pe ișeusința lor, pe acuitatea... ochiului și pe experiența acumulată, decît pe niște principii solide, științifice, argumentate temeinic.

Ce e de făcut în această situație ?

Se pare că soluționarea poate veni numai din partea celor care se ocupă de cercetarea științifică, adică a Centrului de medicină sportivă, a Centrului „23 August" și a medicilor din secțiile și cluburile noastre. Aceștia din urmă trebuie să ia parte nemijlocit la procesul de selecție, putînd primi chiar dreptul de a se opune atunci cînd consideră că este cazul. Apoi, Centrul „23 August" — care și-a întrebuințat, deja, în sfera preocupărilor această problemă — trebuie să urgenteze încheierea lucrărilor de cercetare și să elaboreze cît mai grabnic bateria de teste destinată selecționării. În sfîrșit, Centrul de medicină sportivă, ca și dispensarele sportive din marile orașe ale țării pot avea un rol la fel de important în această problemă.

Dincolo de aspectele strict științifice, nu putem omite însă faptul că, în vreme ce multe secții din țară se preocupă așa cum trebuie de descoperirea și creșterea juniorilor (și am amintit secțiile de la Rapid București, Sc. sp. 1, Metalul și C. S. Școlar), altele neglijează importanța problemei, nerespectînd nici indicațiile federației de specialitate și, la urma urmei, nici propriile lor interese.

În fine, subliniind că „pepinierele" de copii și juniori au reușit să dea, în ultima vreme, cîteva elemente de reală valoare loturilor reprezentative (**Cornelia Neacșu, Marilena Ghiță, Iuliana Balaban Florica Stoica, I. Oanță, V. Lambertus, D. Popescu** etc.) încheiem materialul nostru, cu convingerea că, în viitorul apropiat (a se citi Campionatele europene de juniori, programate în luna august la Duisburg), speranțele schifului românesc vor reuși să se apropie mai mult de valoarea marilor performeri ai canotajului nostru.

Horia ALEXANDRESCU

Liceul industrial de transporturi din București o veritabilă pepinieră de talente

Există în Capitală un liceu care, fără a avea un profil sportiv, se evidențiază ca o autentică pepinieră a performanței, îndeosebi în rugby. Numele lui : **Liceul industrial de transporturi.**

Preocuparea pentru performanță datează încă din anul înființării acestui liceu, în anul 1966 și ea își are explicația, în primul rînd în faptul că aici au fost încadrați cîțiva profesori de educație fizică extrem de inimoși (și de pricepuți), dornici ca despre „L.I.T." — inițialele școlii — să se vorbească, și în sport, cu același respect, cu aceeași prețuire cu care se fac referiri la rezultatele la învățătură ale elevilor, la buna lor pregătire profesională.

Pentru rugby, performanța este legată nemijlocit de numele **prof. Sergiu Welselberg,** fost jucător, apoi antrenor de club, un timp și al lotului republican de juniori (în perioada cînd cadeții români au fost pregătiți pentru Turneul F.I.R.A. de la Roma din anul 1972 și care, să ne amintim, a coincis cu un veritabil triumf pentru tinerii noștri reprezentanți — locul I în Europa I), dar, în principal, modelator de talente. Din anul 1969, cînd a înființat prima echipă de rugby la L.I.T., prof. Welselberg a rămas un neobosit propagator al sportului cu balonul oval printre cei aproape 1 000 de elevi de aici. A făcut cunoscută echipa reprezentativă a liceului, în anul 1972, cînd s-a situat pe primul loc în campionatul republican al școlilor din rețeaua Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor și în paralel a realizat o performanță mai mult decît meritorie — a alimentat continuu echipe de cluburi cu elemente de mare perspectivă.

La Grivița Roșie, de pildă, au fost promovați în echipa de seniori nu mai puțin de 5 jucători, în prezent titulari — **Stoica Enciu, Stoian, Bunduc, Mesaroș, Diaconu** și **Păduraru.** Și tot la Grivița Roșie, L.I.T. a dat, pentru juniori pe **Dragu, Gereanu, Popa, Bastoreală, Bonea, Ardeleanu, Drăgan** și **Croitoru.** Tineri cu calități recunoscute pentru rugby și care în viitorul apropiat promit să treacă și ei în prima echipă grivițeană.

Tot în rugby, un elev al liceului este titular la Universitatea Timișoara — **Ioniță,** altul la Știința Petroșani — **Stoica Octavian ;** adică la alte două echipe divizionare A, recunoscute prin bune rezultate. Alți elevi sau foști elevi ai liceului își desfășoară activitatea rugbystică la Rapid (Tudose, Sandu Ionescu) și Olimpia (Șisiu).

Convingător. Dar, afinitățile elevilor de la L.I.T. cu rugbyul, a majorității tinerilor care studiază aici, nu i-a împiedicat pe alții, îndrumați știt de prof. Welselberg — cît și de ceilalți profesori din colectivul catedrei de educație fizică (**Lia Vanea-Iliescu** și **Doru Cîmpeanu**) de a se realiza, în funcție de aptitudini, în fotbal (**Rișniță, Grigoraș, Florea** și **Bărăscu,** juniori în același club, **Ioniță,** junior la Dinamo București), handbal (**Zamfirescu** și **Drăgus** la Rapid, **Stanciu** la Dinamo, în formațiile de juniori), polo (**Arsene** la Progresul București și component al lotului republican al speranțelor), tir (**Orza** la Clubul sportiv școlar), atletism (**Petrescu** la Școala sportivă de atletism) și haltere (**Drujuc** la Rapid, totodată campion republican de juniori) etc.

Să ne oprim aici cu enumerarea elevilor sportivi de la Liceul industrial de transport și să recunoaștem că pentru o unitate de învățămînt cu un asemenea profil, rezultatele în performanță au depășit așteptările. Ele sînt cu atît mai de prețuit cu cît școala nu dispune de condiții speciale de desfășurare a activității sportive. O fostă sală de curs, la subsolul clădirii, este folosită de dimineață și pînă seara pentru a acoperi programul lecțiilor de educație fizică și cîteva amenajări sumare pentru handbal pot fi întîlnite în curtea clădirii. Pentru rest ? Solicitări pe bazele sportive de la Tineretului, Parcul copilului, Giulești, I.C.S.I.M. ș.a.m.d. Nu este deloc ușor să faci treabă cerînd altora găzduire, dar cu pasiune și competență, profesorii de sport de la L.I.T. au făcut să dispară multe impedimente.

Și mai este ceva care favorizează performanța sportivă la Liceul industrial de transport din Capitală. În primul rînd, înțelegerea organizației de partid și sprijinul celor doi directori, ing. Ion Sava și ing. Ilie Crăciun, nelipsiți din perimetrul activității sportive a elevilor, a celei rugbystice îndeosebi. Părinți buni pentru tinerii de aici. Asta însemnînd nu numai încurajare morală, ci și fonduri pentru material și echipament sportiv și un mod deosebit de a convinge pe cellalți profesori de cultură generală de a sprijini și ei sportul, prin ore speciale de consultații pentru elevii angajați în competiții. Ne bucură faptul că profesori ca **Rodica Nedelcu** (matematici), **Doina Tănase** (franceză), **Niculina Simionescu** și **Lisette Frățian** (română) se arată, la rîndu-le, prieteni ai sportului de performanță.

Din anul școlar viitor, Liceul industrial de transport va avea un sediu nou și implicit condiții superioare de desfășurare a procesului de învățămînt. Intuim de pe acum ce vrea să însemne aceasta pentru sportul de performanță de la L.I.T...

Tiberiu STAMA

Și acum va începe disputa în care va evolua echipa Liceului industrial de transporturi.

SPERANȚELE OLIMPICE ALE „TÎNĂRULUI DINAMOVIST" AU NEVOIE DE CONDIȚII OPTIME DE PREGĂTIRE

În cadrul activității sportive desfășurate la nivelul juniorilor și școlarilor, „Tînărul Dinamovist" ocupă de multă vreme un loc de frunte, cu toate că, acum cîțiva ani, clubul Dinamo renunțase — pentru un timp — la activitatea vechii sale pepiniere. În prezent, însă, acest veritabil izvor de cadre tinere și talentate și-a reintrat în drepturi, impunîndu-se din ce în ce mai mult atenției, prin rezultatele obținute de sportivii și antrenorii săi.

Nu ne-a surprins, deci, că — **cu prilejul ședinței de analiză a activității clubului Dinamo, efectuată de Biroul Executiv al C.M.E.F.S. București — problemele legate de „Tînărul Dinamovist" au fost abordate și urmărite cu deosebit interes.** Iar dacă observațiile comisiei de control s-au dovedit în mare măsură critice, lucrul acesta trebuie pus pe seama unei dorințe firești ca din sălile și de pe terenurile frumosului complex Dinamo să iasă cît mai mulți performeri de mare valoare. De altfel, **de la actuala generație de speranțe se așteaptă nu numai rezultate pe măsura puterniculului club bucureștean, ci și progrese continue, capabile să contribuie substanțial la succesele viitoare ale sportului românesc.**

La nivelul „TD-ului", cum îi spun obișnuiții, au fost nominalizați în vederea participării la J.O. din 1976 și 1980, 89 de copii și juniori. Dar, la capătul sezonului competițional al anului în curs, numai 56 dintre aceștia au reușit să-și îndeplinească obiectivele intermediare stabilite pentru primul „sfert" al noului ciclu olimpic. Procentul (63 la sută) este destul de scăzut, dar există multiple cauze (obiective și subiective) care au dus la înregistrarea lui.

În primul rînd, trebuie să subliniem că **numărul de cadre care se ocupă de pregătirea speranțelor olimpice ale clubului Dinamo (la nivelul TD) este insuficient.** Spre exemplu, la secțiile de tir, caiac-canoe, volei fete, canotaj și rugby nu există antrenori salariați, în timp ce la secțiile de gimnastică și atletism sportivii se pregătesc sub conducerea cîte unui singur antrenor. Această situație a făcut ca la cîrma multor echipe să se afle instructori voluntari — pasionați, dar lipsiți de pregătirea și specializarea înaltă a cadrelor calificate — și, ca urmare, volumul orelor de antrenament a atins la majoritatea secțiilor cifre cu mult sub limita propusă. E adevărat că la scăderea volumului de pregătire și-a adus o mare contribuție și faptul că — oricît ar părea de paradoxal — nu există suficient spațiu pentru antrenamente. Avînd de realizat un număr de ore propus pentru secțiile de seniori cu sportivii nominalizați, clubul Dinamo n-a mai putut oferi sportivilor „TD" decît pozițiile... rămase libere, adică acelea plasate la ore nepotrivite, uneori inaccesibile ! De aici s-a ajuns la înregistrarea unui mare număr de absențe de la antrenamente și, implicit, la scăderea eficienței pregătirilor. Și, după cum reiese din constatările comisiei de control, **cea mai mare parte a secțiilor Tînărului Dinamovist au efectuat lunar între 12 și 16 antrenamente, adică foarte, foarte puțin.**

Lipsuri au fost semnalate și în privința procesului de selecție. Bunăoară, cu toate că „TD-ul" are la dispoziție un număr de 15 școli, repartizate clubului tocmai pentru a i se crea o largă posibilitate de selecție, majoritatea antrenorilor se mulțumesc să... aștepte descoperirea și trimiterea copiilor cu aptitudini de către profesorii de educație fizică, în loc să întreprindă periodic acțiuni cu caracter de depistare a elementelor dotate pentru sportul de performanță. De asemenea, nu este încă suficient consolidată nici legătura cu unitățile profilate pe creșterea juniorilor, deși Școala sportivă Energia își are sediul chiar în parcul Dinamo, iar C.S. Școlar se găsește în același sector.

În sfîrșit, în cadrul ședinței de analiză am reținut și o propunere interesantă care — dacă va fi trasă în fapte — poate asigura atît Tînărului Dinamovist, cît și clubului Dinamo o excelentă bază de selecție. Este vorba de atașarea pe lîngă „TD", cu ajutorul Inspectoratului școlar municipal, a unui liceu cu internat sau semi-internat, în care să se facă — în paralel cu activitatea școlară — o specializare a elevilor pe cîteva discipline sportive. Ar fi prima școală de acest gen din Capitală și nu trebuie să uităm că la Cîmpulung, Orașul Gh. Gheorghiu-Dej și Bacău liceele profilate pe atletism, gimnastică și fotbal n-au întîrziat să dea roade.

Iată, deci, cîteva dintre problemele spre care trebuie să se îndrepte atenția conducerii clubului Dinamo București pentru ca unitatea sa de copii și juniori Tînărul Dinamovist, să poată înregistra performanțe tot mai ridicate. Cum spuneam, însă, alături de eforturile conducerii clubului sînt necesare și eforturi intense ale tuturor antrenorilor din cadrul „TD-ului", precum și ale tuturor factorilor care pot contribui la asigurarea unor condiții cît mai bune de pregătire pentru speranțele olimpice ale clubului din șos. Ștefan cel Mare.